राजभिर्निर्जितेनाजौ त्वेको मे दारसंग्रहः ॥ २८ ॥
सा च मे यावती त्यक्ता विशालन्नृपतेः सुता ।
तया च मत्कृते त्यक्तो मासृते नरसङ्क्रमः ॥ २९ ॥
तत् कथं तामपास्याद्य विशालतनयामहं ।
नृशंसानां करिष्यामि अन्यनारीपरिग्रहं ॥ ३० ॥

देवा ऊचुः ॥

इयमेव हि ते भार्या श्लाघ्यते या त्वया सदा ।
विशालस्य सुता सुभ्रूस्त्वत्कृते याश्रिता तपः ॥ ३१ ॥
तस्यामुत्पत्स्यते वीरः सप्तद्वीपप्रसाधकः ।
यष्टा यज्ञसहस्राणां चक्रवर्त्ती सुतस्तव ॥ ३२ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

इत्युच्चार्य्य ययुर्देवाः करन्धमसुतं द्विज ।
सोऽप्याह तां तदा पत्नीं कथ्यतां भीरु किं त्विदं ॥ ३३ ॥
सा चास्मै कथयामास त्यक्ताहं भवता यदा ।
त्यक्तबन्धुजनारण्यं निर्व्वेदात् समुपागता ॥ ३४ ॥
तत्राहं तपसा वीर क्षीणप्रायं कलेवरं ।
त्यक्तुकामा समभ्येत्य देवदूतेन वारिता ॥ ३५ ॥
भविष्यति च पुत्रस्ते चक्रवर्त्ती महाबलः ।
प्रीणयिष्यति यो देवानसुरांश्च हनिष्यति ॥ ३६ ॥
इति देवाज्ञया तेन देवदूतेन वारिता ।
न संत्यक्तवती देहं त्वत्सङ्गमनोरथा ॥ ३७ ॥
परश्वश्च महाभाग स्नातुं गङ्गाह्रदङ्गता ।

Digitized by Google